

ANNONCE:

2022 BØRNE- U-LANDS KALENDER

DR

IMS
GOOD JOURNALISM BETTER SOCIETIES

UDENRIGSMINISTERIET
Danida

På opdagelse i Tunesi

Lær om børn og medier, gamle kulturer, fisk og olivenbønder, oaser og myldrende medier.

Årets bog: Kirsten Sonne Harild.

1.-5. klasse: Dansk, N/T og tværfagligt – Masser af faglige web-værktøjer til elev-produktioner – Kreativitet og be

JONCE:

Det var teater, der gav hjertebanken"

Information

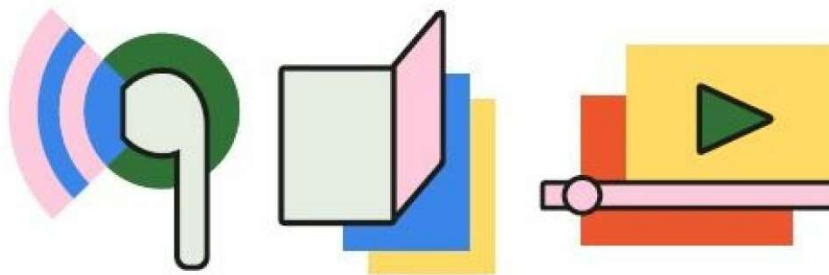
Krig

— i børnehøjde

GRATIS workshop-forestilling – om krig og fred

teatergrad
dit byrum, dit teater.

Anmeldelse:

Hurra for gode pædagoger i allerbredeste forstand

Befriende positiv bog om pædagogikkens nødvendighed. Uden klynk og klage, men med munterhed og gode strategier giver den netop et værktøjsbælte til pædagogen, læreren, den omsorgsprofessionelle.

Bodil Christensen

LEKTOR PÅ LÆRERUDDANNELSEN I AALBORG, PROFESSIONSHØJSKOLEN UCN

PUBLICERET Onsdag 08. juni 2022 - 12:38

Fakta:

Værktøjsbæltet i pædagogik

Om at bygge stærke mennesker

"Den akademisering, der de senere år har fundet sted for at løfte professionernes faglighed og agtelse i samfundet, er i og for sig vigtig nok. Men vi har nok løftet niveauet så højt på bekostning af forbindelsen til gulvniveauet. Der hvor man i hverdagen omsætter teori til praktisk adfærd. Denne bog oversætter og omsætter. Vi må og skal tilbage til rødderne – til kernen i vores fags relevans og berettigelse. fordi ingen er mere værd end det arbejde, vi lykkes med – til glæde for børn, unge og andre med behov for en håndsrækning" skriver Pia Hass smukt i forordet til "Værktøjsbæltet i pædagogisk praksis".

Det er ikke en fagbog, det er en bog, der fortæller om faget. Der tages udgangspunkt i konkrete eksempler, der fortælles med en subjektiv vinkel, men den forsøger altid at forbinde teori og praksis. Bogen er henvendt til alle, der arbejder med pædagogik som fag: Praktikvejledere, sagsbehandlere, lærere eller andre relationsmedarbejdere. På bagsiden

ANNONCE:

MAD KUND SKAB?

"Fra kostråd til madkultur" - nyt materiale om De officielle Kostråd

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Fødevarerministeriet

MADKULTUREN
børn og unge

GYLDENDAL

"Bogen skal skabe håb og livsduelighed ud over de ganske land. Masser har brug for det, og vi skal gøre noget nu." Sådan afsluttes forordet. Det er en særlig vinkel, der her lægges på pædagogisk virksomhed: Der skal være fokus på glæde såvel som på vrede. Glæde først, livsduelighed er kodeordet.

Der er en række værktøjer, der hører til i pædagogens værktøjsbælte. De er markeret i indholdsfortegnelsen med et særligt ikon. Værktøjerne er 'Uniformen', 'Relationskrokastning', 'Teleskopet', 'Fundamentbygningen', 'Funktionsforstyrrelser', 'Kønsforskelle', 'Hjernen – et multifunktionelt værktøj', 'Det professionelle hjerte', 'Klovnenæsen – uærbødighedens stærke og rene kraft i konfliktfyldte situationer', 'Det lyse tog, man kan køre i, når man tænker lyse tanker', 'Lyspenslen, som maler lys i andres sind', 'Belønning som motivation for adfærdsændring' og endelig 'Egenomsorg'.

ANNONCE:

**200+ BLOGGERE
SKRIVER INDLÆG
PÅ DE FAGLIGE
NETVÆRK**

"Læser man bogen for at få belæg for alle pædagogiske tiltag, så vil man skuffes. Man skal læse bogen for at få bekræftet, at det er livsvigtigt at være en god pædagog

Det fremgår klar her, at det er en særlig fortællende tilgang til værktøjet, der er i fokus. Det er ikke en akademisk håndbog, der er konkrete værktøjer, der gives på baggrund af cases og egne erfaringer. Forfatteren til bogen, Pia Hass, har en baggrund som specialpædagog med 25 års erfaring, hun har arbejdet med hjemløse, børn og unge på alle kanter, døgnanbringelser og med børn, der har diagnoser og følelsesproblemer. Hun er uddannet i Feuerstein-instrumenterne, der (ganske kort fortalt) er en række "basisinstrumenter", der skal medvirke til kognitive adfærdsændringer. Pia Hass er også inspireret af Marlborough-pædagogikken, der vel (også alt for kort fortalt) går ud på, at hvis børn og unges livssituation skal ændres, så skal familien inddrages.

Bogens kapitler er delt ind efter værktøjskassens indhold. Der skrives altid til et "du", og det passer fint ind i bogens hensigt: at være en praktisk håndsrækning til en praktiker. Men læser man bogen for at få belæg for alle pædagogiske tiltag, så vil man skuffes. Man skal læse bogen for at få bekræftet, at det er livsvigtigt at være en god pædagog. Det kan være livsafgørende for et barn eller en ung at møde et ægte menneske, der med værktøjsbæltet i pædagogik kan give livsmod og livsduelighed videre.

Efter hvert kapitel er der en side til egne noter. Så kan man skrive overvejelser her. Måske vil nogen gøre det, men jeg tænker jo: Er der nogen, der skriver i hånden mere?

"Her er de udfordrede børn og unge ikke først og fremmest problembørn. De er først og fremmest børn."

Hele bogen igennem er der et mix af egne erfaringer, viden fra teoretikere som eksempelvis Alenkær, cases, gode råd, værktøjer og afsnittet her kan være eksemplarisk for måden, der skrives på: "Jeg vil gerne være sådan en, der inspirerer andre til at tro på, at de nok skal klare det. Og så vil jeg afslutte her med at citere Hella Joof: Livet kan sammenlignes med en pizza. Selv om du ikke fik det fyld på, du bestilte, kan den godt smage godt alligevel."

At være robust er at være i trivsel. Når vi trives, frygter vi ikke, at himlen falder ned, når vi møder modgang. Vi har tillid til, at det bliver godt igen."

Det er befriende med en sådan positiv og livsduelig tilgang til pædagogikken. Her er de udfordrede børn og unge ikke først og fremmest problembørn. De er først og fremmest børn. Det er en bog, der giver pædagogisk praksis en helt særlig værdi. Uden klynk og klage, men med munterhed og gode strategier giver den netop et værktøjsbælte til pædagogen.

Og ja, alle ved jo, at værktøj skal man øve sig i brugen af. Det tør man i højere grad, når man har læst bogen her.

P.S. Bogens layout er der ikke arbejdet særlig meget med. Teksten står i løbende brødtækst med adskilte afsnit, men formidlingsmæssigt er der ikke arbejdet meget for at give læseren overblik. Her kunne der være fremhævet centrale citater, der kunne være flere deloverskrifter, der kunne være flere illustrationer, men sådan er der ikke valgt. Det må man leve med.

P.P.S. Jens Arentzen skriver i efterordet: "Hvis vi ikke ved, hvilke værktøjer der hører til faget, at spille violin, at mure, at være pædagog, så har vi ingen mulighed for at træne professionen. Vi kan kun snakke om den og mere eller mindre improvisatorisk reagere på dagens hændelser, lave saft, gå tur, skifte børnenes flyverdragt og vaske hænder."